

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 értéktülsége vonatkozó föl-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-50 szám
 I. EMELET
 hová a lap azerlemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adának
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 13

Hivatalos órák.

Pécs, 1895. augusztus 24

(*) A különféle hivatalok szaporodásával igen természetes, hogy a hivatalnokok száma is megszorodott, sőt egyes helyeken oly óriási kontingenst szolgáltatnak az intelligens elemhez, hogy úgyszólván többségbe jutnak, ha az intelligenciát vesszük számításba. Nálunk Pécsétt körülbelül ezerre tehető azoknak a száma, a kik hivataluk alapján vannak felvéve a választók névjegyzékébe.

Egy ilyen nagy testület, mely úgyszólván fejenként csekélyre szabott fizetésért végzi a hivatalával járó robotolást nap nap után, voltaképpen teng-eletet folytat. Reggel 8 órakor már helyén kell lenni a bűróban, körmöl, felekkel boszankodik, jobbról, balról zaklatják, 12-kor haza megy családja körébe, alig van ideje egypár szót váltani övéivel, mert mire például külvárosi lakására ér, már 1-re jár az óra mutatója, siet bekapni az ő kis polgári ebédjét, és aztán nyargal ismét vissza a taposó malomba, mert 2-kor pontosan ott kell lenni az író-asztal mellett, ha csak nem akarja, hogy a minőségnyvi táblázat főnöke által elcsu-
 fittassék.

Igy megy ez évek hosszú során át, és különösen télen, midőn már 4 órakor gyertya mellett kell dolgozni, öreg este számba jön, midőn 6 órakor testileg-lelkileg kimerülve az a hivatalnoknak nevezett ember-gép újra övéi körében van. Persze, örül, ha zavartalanul végig nyújtózatik a diványon, felesége nyájas szavai, gyermekeinek kíváncsi kérdézősködései mind nem érdeklik, neki nyugalom kell, fáradt teste pihenni vágyik, és csak az üdítő álmom hozza meg neki azt a boldogságot, hogy legalább álmában nem zaklatják, álmában megelégedett és álmában gyönyörködik családjának viszonylag vett jó sorsán.

Nagyobb városokban már régóta feltalálták a gyógyszer ezeket ellen az állapotok ellen. Ugyanis a fővárosban és a nagyobb vidéki városokban, a hol a távolság a hivatalos helyiség és a lakások közt szembetűnő, úgy rendezkedtek be, hogy a hivatalos óra egy huzamban reggeli 8 órától délutáni 2 óráig tart. Így aztán mód nyújtatik annak a szegény fehér rabszolgának, a kit évi 400—800 frtért körmöltetnek, hogy kevés időt családjának

is szentelhessen, szép, derült időben sétálhasson és szívihasson egy kis szabad levegőt, a mire a testet-lelket megőző irodai fülledt levegő után szüksége van.

Haszon ez a tisztviselőnek, haszon ez az államnak, vagy testületnek, mely az illető hivatalnokot alkalmazza; mert az egészséges ember jobb kedvvel és többet dolgozik, mint a beteges testű, a kit megviselt, tönkre tett a hivatal. Ma már régen tul vagyunk azon az ósdi kisvárosias felfogáson, hogy délelőtt és délután okvetetlenül kell tartani hivatalos órákat.

Hogy Pécsétt is keresztülvihető ez a modernbe beosztása a hivatalos óráknak, bizonyítja a helybeli póstaigazgatóság, a hol már évek óta délután 2-ig vannak a hivatalos órák; és valóban nyárspolgári felfogás kell ahhoz, hogy a többi hivatalokban, nevezetesen a városnál és a vármegyénél még mindig a régi rossz rendszer mellett vannak.

Mert az nevetséges argumentum, hogy nem lehet a hivatalnoknak délután 2-kor ebédelni, mivel a gyermekeknek már 2 órakor iskolában kell lenniök. Tessék az iskolai tanrendet is ebben az értelemben átalakítani, vagy ha nem lehetséges, hát tegyenek úgy, mint a póstaigazgatósági tisztviselők — pedig hát ezeknek is vannak gyermekeik, a kik iskolába járnak — ebédeltessék meg a gyermekeket előbb, a földolog az, hogy a hivatalnok zavartalan szabad időhöz jusson, a melylyel nem rendelkezik a főnöke, hanem ő maga, a mit tetszés szerint vagy szórakozásra, vagy ha esetleg bírja, mellékkeresetre fordíthat.

Bizony nagyon sokan vannak — sajnos — akikre ilyen mellékkereset nagyon is ráfér. Az az intelligens hivatalnok, a ki egész nap csak rubrikákat lát maga előtt, szívesen elmenne idegen nyelv-leckéket, zongora órákat adni, elmenne levelezőnek, könyvvezetőnek, ügyvédhez stb. és az ilyképpen becsülettel megszerzett mellékkereset kiegészítendő idővel és szorgalommal abból a kalamitásból, a mit adósságai révén szerzett. Hisz nagyon jól tudjuk, hogy alig képzelhető hivatalnok, a kinek adósságai ne volnának.

Ha megkérdezzük, a mint hogy mi meg is kérdeztük a hivatalnokok legtöbbszörét, vajjon sze-

retnék-e a hivatalos óráknak ekként való új beosztását, valamennyien igennel feleltek. Nagyon is értjük az okát, mert hát előnyösnek látják magukra nézve; csak a hivatali főnökök is éreznének együtt alantasaikkal, úgy akkor mi nehézség se volna, hogy Pécsétt is úgy legyen, mint más modern városban, utóvégre Pécs is a nagyobb városok közé tartozik, a mihez még az a körülmény is hozzájárul, hogy nagyon szét van szórva.

Örömmel irtuk meg a fentebbieket, abban a hitben, hogy az a nagy hivatalnok testület magáévá teszi az eszmét és a saját jól felfogott érdekében tömörül, sorakozik, megindítja szakmák szerint az erélyes akciót, a melynek a vége biztos diadal lesz: el fogják érni, hogy a délután az övék lesz; mert nem hiszszük, hogy oly merev gondolkozású hivatal-főnök akadjon, a ki e tekintetben újat huzzon szorgalmas és dolgos alantasaival, hisz az érdekeik azonosok: ha jó a hivatalnok, jó a főnök is, és talán annak a főnöknek is jól fog esni, hogy a délutáni órákban már nem kell ellenőrizni alantasaít, a mikor ő is ember és boldog családapa.

* Bánffy miniszterelnök kudarca.

Sok baj éri újabb időben Magyarország miniszterelnökét. Akármibe kezd, minden balsikkerrel végződik. Csak nem rég, mikor Bánffy báró Ischlbe készült, ugyancsak tele lármáztatta a világot, hogy ő most mily nagy járásban van, és hogy nem csekélyebb dologról van szó, mint arról, hogy a korona újabban demonstráljon az egyháspolitikai törvények mellett. És a demonstráció pedig nyilvánulni fog egy csomó főrendiházi tagnak kinevezetésében. És est oly biztosra vette a miniszterelnök, hogy a kormányparti lapok már meg is neveztek azokat, kik bárói ranggal fognak felruháztni. Mi már akkor is kétségbe vontuk e hírek megbízhatóságát. Bánffy aztán elment Ischlbe, onnét meg elküldték Lucernbe, de az új mágnások kinevezéséről mi sem hallatszott azóta. Most azonban vallomására birta magát Bánffy báró és ugyanazon félhivatalosok, melyek oly erős hangon hirdették a pair shubot, most a legkomolyabb arccal, mintha az ellenkezőjét soha se írták volna, arról adnak hírt, hogy újabb főrendek kinevezéséről szó sem volt s hogy valamennyi erre vonatkozó hír alaptalan. Mi megelőgszünk ezzel a vallomással és a többi mellé jegyezzük a miniszterelnöknek ezt a kudarcát is.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ábránd-e vagy valóság?

Megegyeztünk Irmával, az én kis naiva kár-táranómme, hogy a szünidőben, haza utazásomkor megszokhatom utamat, s Pesten tul, abban a regényes kis falucskában, a hol ő szülei körében a szünidőt tölti, leszünk néhány kedélyes napon át.

Irmának a szünidőre, legfőképp egy igaz szívű barátnőjének szórakoztatására, nagy szüksége is volt; mert rövid néhány hónap alatt olyan változást észleltem rajta, hogy igazán a legkomolyabb kedélybajtól féltettem.

Irma egy kis fúrge teremés. Az ő szellemességével, kiváló ügyességével, ábrándos nagy kék szemével mindenkor és mindenkinek felköltötte érdekelttségét úgy a szinpadon, mint azon kívül.

Igazi bohém könnyelműséggel tudta elpalástolni azt, hogy érzi a sors mostohaaságát; hisz most magának kell megkeresnie kenyerét a szinpadon, holott ha a bőségben és kényelemben nevelt kis leány szüleit váratlan csapások nem érik, egyetlen gyermek létére, ma a kényelem uri pompájában, akár külföldön furdózhethet.

Megnyugodott a kérérlhetlen valóban, s játszta a társadalomban azt a kis leányt, kinek osztályrészül a mindennapi kenyér önkereése volt beírva a végzete könyvében már születésekor.

Képzeltető tehát, milyen rosszul esett látnom,

hogy egyszerre szint változtatott az én kis barátnóm. Nem volt többé csevegő; került az embereket; ke-reste a magányt. A bókokra, mikkel annyira elhalmozták, a szellem szikráival válaszolt eddig; most szótlánul hagyja. Elfordítja halvány arcát a válass helyett; révedező szemei mintha mondanák: „ugyan ne untassatok!”

Ez az észlelt változás késztetett főleg arra, hogy Irmát szüneti magányában meg fogom látogatni, s kipubatom mi bánthatja azt a nyughatatlan sivecskét; valamely ábránd-e vagy valóság? Bármi legyen, ha lehet meggyógyítom.

Irma ott várt a vonatnál. Reggel volt. Oly festőileg nézett ki halvány arcával, ábrándos nagy kék szemével — egyszerű kis pongyolában. Falun nem szokás parádézni. A vasut állomásnál is otthon érezte magát; hisz alig 20 lépésnyire volt szerény, de csinos házacskájuk.

Nem is kell mondanom, hogy az öreg szülők majd megettek a szives látásban. Szerették volna, hogy az egész hónapi szünidőmet nekik szenteljem, de hát nekem is vannak, kik várnak reám hön, tárt karokkal: az én drága szüleim; ebből tehát semmi sem lehetett.

Az én Irmám oda haza is zárkózott, szótlán maradt. Sohajt. Egy pontra szegzi szemét. Bámul céltalanul, mintha szemei nem a kül, de a belvilágban, a lélekben kutatnának. Szülei napról-napra ostromolnak, hogy fejtem meg e változás okát. Mióta lett ez a gyermek ilyen kedélytelen? Én őszinte voltam s kijelentettem, hogy ez a lelki me-revség már néhány hónap óta észlelhető Irmán, sőt,

a direktorunk némi hanyagaégért is megszólította már őt, a különben oly páratlanul szorgalmas Irmát.

Minden móddal a kezemre játszottak azután a jó szülők, hogy e pár nap alatt, mit körükben töltök, szóval, csellel tudjam ki Irma kedélyállapota változásának okát, s én bizony mint afféle ügyes kém, réssint a szülők megnyugtataásáért, de főleg hogy az én kedves kár-táranómot meggyógyíthassam, mindenféle cselhez folyamodtam.

Sétáink közben csevegtem, célogattam jobbra-balra, élceltem asokról, kikről tudtam, hogy udvaroltak, vagy udvarolni akartak Irmának. Ilyenkor lestem arckifejezését, mosolyát, minden lavateri tudományomat összeszedtem, hátha felfedezek valamit. Hiába; a márvány márvány maradt.

Már-már felhagytam minden kísérletesséssel, s már másnap utasni akartam tovább az én drága szüleimhez, réssint örömmel, hogy körükbe sietek, réssint fájdalommal, hogy Irma szüleinek nem tehettem szolgálatot: gyógyítási törekvésemmel tisztára felstültem.

Éjjel felé volt már, midőn elváltunk egymástól s szobáinkba mentünk aludni. Gyönyörű holdvilágos éj volt, s a nappali forró melegséget még nem váltotta fel a csendes éji hűs szellő. Meleg volt, aludni nem tudtam.

Azon kezdtem tűnődni, miért zárja el Irma a szoba ajtaját előlem mindennap; hisz bizalmas barát-nők vagyunk; csak nem fél tőlem, mint valami tolvajtól?

Bizonyval a szobájában történik valami, a mit senkinek sem szabad látni. Eh! illik, nem illik, fel-

Hirek.

Pécs, 1895. augusztus hó 24.

— **(Posta és távirtda gyakornoki állások.)** A helybeli posta és távirtda igazgató ezton is közhírré teszi, hogy a pécsi kerületben még két gyakornok-jelölti állás van üresedésben, melyre érettségit tett ifjak pályázhatnak.

— **(Uj főhadnagy.)** Vanicek Károly, a károlyvárosi gyalogsági hadapród iskola rendes tanárja ez állásától felmentetett s az 52. gyalogezredhez osztatott be főhadnagyi minőségben.

— **(A beiratások új rendje.)** melyet a kultuszminiszter az idén kísérletképpen léptetett életbe, hogy t. i. a túltömöttség megállítására végett már az iskolai év végén eszközöltessenek a beiratások, a pécsi gimnáziumban éppen az ellenkező eredményt érte el, mint azt a miniszter intézkedése kontemplálta. Ugyanis az a cél lebegett a miniszter előtt, hogy első sorban a helybeli illetőségű tanulóknak biztosítsák, hogy ott helyben végezzenek tanulmányaikat és ne kellessék a miatt, hogy az előirt létszám már be van töltve, máshová menniök. Mint értesültünk, a mult tanév végén egy pécsi illetőségű fiu sem iratkozott be a főgimnáziumba, csakis azok a vidéki szülők irattak be gyermekeiket, akik azért voltak Pécssett, hogy hazavigyék a fiukat vakációra. Így aztán az idén az a anomália fog előállni, hogy a vidéki fiuk már be lévén iratva, a helybeli gyermekek fognak kiszorulni a pécsi gimnáziumból, kiket majd elvihetnek szüleik Bonyhádra, Kaposvárra, ha egyáltalában módjukban lesz.

— **(Eljegyzés.)** Pólya Albin mohácsi polg. iskolai tanító holnap — vasárnap — délután jegyzi el Frank Arankát, Frank Manó mohácsi ismert vállalkozó kedves leányát.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkeresztre újabb adakoztak: N. N. 2 frt, Mihályffy Lajosné 1 frt 50 kr, Mihályffy Árpádné 1 frt, Mihályffy Ilonka 1 frt, Dekleva Ferenc 1 frt, Dekleva Irma 1 frt, Dekleva Vilmosné 1 frt.

— **(Uj ügyvéd.)** A pécsi ügyvédi kamara választmánya közhírré teszi, hogy Dr. Czégka Zdenko ügyvédet — kiról már kérvényének beadásakor is megemlékezünk — Pécs székhelylyel, az ügyvédek listájába felváltatni fogja.

— **(A honvédelmi miniszter valópöre.)** Fehérváry báró honvédelmi miniszter valópöreben, mint jelentik, váratlan fordulat állott be. Felesége ugyanis, a kit mint elmebeteg kezeltek Radeguanban, hogy megelőzze az elválásra vonatkozó primási főszentszék határozatát s hogy megcáfolja elmebetegségének híret, szombaton megjelent Vaszary hercegprimásnál az ügyvédjével és kihallgatást kért. (Fehérváry báró Balatonfüreden látogatta meg a primást válása ügyében.) A hercegprimás egy órai magánhallgatáson fogadta a bárónét és ügyvédjét. A báróné ma reggel utazott el Bécsbe. Fejérváryné már e héten benyújtja a kir. törvényszékhez kérvényét, hogy mentse föl a gondnokság alól. Az ügy végelintézése elé jogászörök feszült érdeklődéssel néznk, annyival is inkább, mert Fejérváry Géza báróné vagonya megközelíti a két milliót. Ugyanis anyja az üszögi birtokot egy millióért adta el Grósz Adolf volt bérlőnek, Nagy sándor képviselő atyjának. Ezenkívül a bárónének Bécs

kelek szépen ágyamból, s oda sompolygom a kulcslyukhoz; — benézek.

Áh! hát így vagyunk! Egy férfiu arcképe van a kezében, azt nézi-nézi soká. Megcsókolja, leteszi, azután meg könyes szeméit törli meg. Majd elővesz egy levelet, olvassa: látszik a keble zihálásán, hogy kinos, vagy izgatott tartalma lehet, mert többször leteszi, sohajt, majd ismét előveszi, úgy olvassa tovább, megcsókolja számtalanszor és vánkosa alá leteszi, azután imádkozik és lefekszik.

Ez az érzelmi játék a mi Irmánknak majd egy teljes órát vett igénybe, és én — kedves olvasó ne ítéljen meg! — bizony hűségesen végig néztem a kulcslyukon át ezt a jelenetet. De bele is hatoltam a látottak nyomán Irma szívébe, és feltettem magamban, hogy másnap nem utazom tovább, hanem vasmarokkal nyulok Irma barátnőm keblébe, és kidobom onnan a szívet zaklató okot.

Mikor reggel Irma előtt kijelentettem, hogy egy pár napig maradok, s a kertben munkálkodó szülőknek ezt a hírt megvitte, azok hálásan jöttek szobámba, össze-vissza csókolgattak, különösen Irmát szokotlan jó hangulatba hozta elhatározásom. Ez jó jel volt vizsgalóbiroi szerepemhez.

De egy feltételt még is kikötöttem magamnak s az ez volt: hogy két nap egymásután a kis erdőbe tesszünk nagyobb sétákat, mert hogy a vasuti állomásig s a kertbe kijárunk ezzel még nem élvezzük a természet szépségeit a maga nagyszerűségében. Nem hallottuk a madarak csicseregését, énekét; nem pihenhetünk egy friss forrás partján árnyas fák tövében. Ez kell nekem, ez után vágyom

ben több nagy bérháza, Bécs közelében értékes villája is van, s e nagy vagyon, édesanyjának nemrég történt elhalálása folytán még jelentékenyen növekedni fog.

— **(Halálozás.)** Hahn Manó mohácsi kereskedő szerdán délelben meghalt. Temetése pénteken délelőtt nagyszámú közönség jelenlétében ment végbe. Hahn több éven át előjárója volt a mohácsi izz. „Szent egyet“-nek.

— **(A honvédség köréből.)** Bertalan István százados az V. honvédkerületi parancsnokságtól a 19. honvéd gyalogezredhez helyeztetett át, míg Benedek Béla százados városunkból távozik s az V. honvédkerületi parancsnoksághoz osztatott be. Csutak Károly tiszthelyettes a 20. honvéd gyalogezredtől saját kérelmére a 10-ikhez helyeztetett át.

— **(Bizonyosság bizonyítvány.)** Egy helyhatósági bizonyítvány a következő záradékkal lett elhatárolva: „Hogy ezen közönségi bizonyítvány tartalma az anyakönyv bizonyossága szerint van bizonyítva: ezennel bizonyítom.“ Ilyen bizonyítvány bizonyosságában aztán csak senkinek se lehet oka bizonytalankodni.

— **(Sennorita Itavato de Gonzales — Csaszlauból.)** A helybeli cirkuszban vannak szercesenek, kínaiak, talianok, még spanyolok is. Persze csak talmi szercesenek, kik este kisúvikszolják ábrázatukat és másnap már rézbőrű indián maszkba vedienek. Most jött egy kecses hölgy is, Sennorita Itavato de Gonzales személyében, kinek bölcösjét állítólag a granadai olajfaerdők árnyékában ringatták. Nem is tanácsos utána mázskálni, mert spanyol nagyományos szokások szerint, törökkel felszerelt bravók lesnek az éjzaka csendjében epedő szerelmekre, bármily ritmikusan is szóljanak a mandolina hangjai. Tegnap egy levelet kézbesítettek donna Itavatónak s kíváncsi tudósítónk a félredobott borítékot zsebre vágta, miután a spanyol hölgy állítása szerint, e levelet szülőföldjéről kapta. A borítékon pedig a következő cím olvasható:

Anna Presipacsek

Fünfkirchen.

A bélyegzés a csaszlaui postahivatal tevékenységéről tanuskodik s sennorita Itavato de Gonzales, a csaszlaui Anna Presipacseknek adott helyet.

— **(A mohácsi csata évfordulóját)** augusztus 29 én kegyeletesen fogják Mohácson megünnepelni. A csata színhelyén épített kápolnában hazafias szónoklattal egybekötött istentisztelet lesz. Este a „mohácsi iparosok olvasóköre“ társasvacsorát rendez.

— **(Ez is becsületsértés!)** Poszler Gyula ur, foglalkozására nézve ismert adósságszináló, kedélyes társasággal sörözött egyik helybeli vendég lőben. Egyszerre csak odalép hozzá egy városzerte ismert szabó s következőképpen aposztrofálja:

— Tisztelt uram, én nem tudnék oly nyugodtan pityizálni, ha tudnám, hogy még a ruhám gombjaival is adós vagyok!

Poszler piros lett, mint a sült rák, egy szót sem szólt, de az animozus szabó alaposan elvette az estére a kedvét. Poszler becsületsértésért bepereite a hitelező szabót, de panaszával elutasított, miután az adósnak fizetési kötelezettségére való figyelmeztetése nem képez becsületsértést. A panaszos még a költségekben is elmarasztaltatott.

én; ha mind e helyekre Irma jó kedvvel követ, úgy maradok; ellenben utazom, mert már elég volt sőhajos napokat itt e napsugaras falucskában átélnem.

Irma nyakamba borult, vidor jó kedvet szinlelt s mindent megígért, csak maradjak.

Reggeli után el is indultunk a hegyes erdők felé. A sik, poros uton, a forró nap tüze alatt csak a napernyőnkkel bibelődöttünk s nem igen volt kedvem a vallató szerepet felvenni. Vártam az alkalmra, míg az árnyas utak, a hegyi illatos lég, szóval a természet szépségei segélyemre jönnek. Végre a hegyaljához érkeztünk. Egy kis csermely mellett lombos fák árnyában jól esett a pihenés: levetettük cipőinket és sétálgatva lubickultunk a patak hűs vizében. Mindketten gyermekeknek éreztük magunkat; csevegtünk, nevtünk és nagyokat sikongattunk, midőn egy ártatlan kis halacska lábunkat érintette, szóval a pajzánkodás terére veztettem Irmát, honnan már a bizalmaskodás — hogy a kebléhez juthassak, — csak egy lépésnyire volt. Ezzel nem is késtem sokáig, mert feltettem magamban, hogy délig tudnom kell mindent.

A friss viz, üde lég jó hangulatba hozott mindkettőnk, és folytattuk sétánkat vidor kedvvel be és fel az erdő sűrűjébe.

A madárdal meghozta a mi kedvünket is. Én is dalolni kezdtem. Eldaloltam tizszer-huszsor egymás után azt a dalt, melynek ez a vége: „Azt szerettem, kit szeretnem nem szabad“.

(Vége következik.)

— **(Egy krajcár adó.)** Matusek Péter helybeli lakosnak van egy kis kertje, melyet szorgalmasan művel s mely után 12, azaz tizenkét krajcár adót fizet. Matusek uram rendszeres ember, ki ezen reá nézve tekintélyes összeg lefizetését havi terminusokra osztotta s minden hó elsején beállit a városi adóhivatalhoz, hol leszurkol egy krajcár értékű m. kir. váltópénzt. Ez nyugtázva lesz adókönyvecskéjében s a hivatalnokok vaskos könyvekbe vezetik be s külön rovatot tartanak fenn számára. Az illető adótsit végre megunta a krajcárok könyvelését s ajánkozott hogy ő hajlandó az egész összeget lefizetni, de Matusek konokul visszautasította a nagylelkű ajánkozást, mert ő minden hónap elsején mint adófizető polgár akar szerepelni. Így tehát a krajcárokat állandóan rovatban kell tartani s Matusek Péter minden hónapban felveheti ünnepi mándliját, hogy az állam iránti kötelességét lerója.

— **(Villamos vasut Pécssett?)** Egyik helybeli lap értesülése szerint, már a tavaszra egész villamos vasuti hálózat épülne ki városunkban, földalatti és póznakon elhelyezett vezetőkkel. E terv még teljesen az álmok országába tartozik, miután előmunkalati engedélyt ez ideig senki sem kért ilyen monstre hálózatra s ily rohamos építkezés még jambor óhajtszámba sem mehet, miután villamos vasuti építkezésre városunk egyáltalában igen kedvezőtlen terepnummal bír s a Széchenyi tér és egyéb utcák szabályozása előtt, ny vállalat alakulása sem vehető komolyan.

— **(Szédelgő táncmester.)** Nagy hű hóval szállt be tegnap a „Vadember“ szállodába egy urasán öitözött 40—45 éves férfi, kényelmesen elhelyezkedett szobájába, s enni kért. Másfél napig tartózkodott a fentjelzett szállodában, honnan ma délelben eltavozott. Mielőtt elhagyta volna szobáját, fizetésre hívták fel, mit ő azonban nem tudott teljesíteni, jól lehet ehje csekély volt. Zalogban hagyott néhány ruhadarabot és iratot, melyből neve is kitűnik. László Erdődy Mátyásnak hívják és üres óráiban táncmester.

— **(Kerámiai munkások mulatsága)** A pécsi kerámiai munkások f. évi szeptember hó 1-én nyári ünnepélyt rendeznek a munkásegylet helyiségeiben. Lesz világposta, díjtekézés, ének és táncvirradtig. Belépti díj 20 krajcár és mindenki szívesen láttatik. Felülfizetések hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Forgalmi akadály a déli vasuton)** A bares-pakráci vasut sirac-pakrác lipíki vonalrészén e hó 21 én töltés-csuszamlás történt, amelynek következtében a teherforgalmat beszüntették. A személy-, podgyász és gyorsáru-forgalmat csakis a nappali vonatokkal, még pedig a csuszamlás helyén történő átszállással, illetőleg a podgyász és gyorsáru-daraboknak a thordásával tartják fenn. A 2011. és 2012. sz. vonatok ez idő szerint csak Barcs, Bastáji állomások között közlekednek. E forgalmi akadály előreláthatólag nyolc napig fog tartani.

— **(Azok a dinnyehéjak!)** Javában folyik a dinnyeszezon; olyan olcsó áron vesztegetik az „des tökött“, hogy még az inasgyerekek is hozzájuthatnak aprónként összelopkodott krajcárkaikon s tele pofával habzsolják a kásává érett, napon fölmelegedett fántos csemegét. A zöldig lerágott héjakat aztán szerte dobálják a járdákon. Tegnap délután egy Makár-utcai asszony véletlenül rálépett egy ilyen sikos dinnyehéjra s oly szerencsétlenül esett el, hogy a jobb keze feje kifécamodott. Az asszonyt Schlap Ferencnének hívják. Nem ártana, ha az utcákon posztol álló rendőrök az ilyen dinnyehéjokban utazó fickókat alaposan nyakon figyelmeztetnék egyszer-kétszer!

— **(Frigyes főherceg és a tisztiszolgá.)** Érdekes esetről veszünk hírt Pozsonyból, melynek szereplői Frigyes főherceg — és egy kötelesegtudó tisztiszolgá. A pozsonyi helyőrség a határon tartotta gyakorlatait s a jelen levő Frigyes főherceg is belovagolta az egész területet. Szem elől vesztvén az egyik ezredet, egy véletlenül arra haladó tisztiszolgához fordult, ki szintén nevezett ezredhez tartozott. A fenséges Ur tehát megkérdezte, hogy a csapatok merre vannak. A tisztiszolgá azonban nem mert felvilágosítást adni s félve hebegett:

— Könyörgöm alássan Fenséges Ur nem szabad megmondani.

A főherceg segédtisztje erre keményen reáparancsolt, mire a boldogtalan kutvamosó félszeg zavarodottsággal mutatott a jobb kéz felé eső irányra. Frigyes főherceg és suiteje erre az egész környéket belovagolták, de az ellenséges hadoszlopnak nyomára sem akadtak. A kötelesegtudó tisztiszolgá nem akarta bajtársait elárulni s az ellenkező irányt mutatta. A másnap folyamán halálos aggodalmakkal várta a reámérendő szigorú büntetést, de a nemeszívű főherceg nem ismert bosszúságot s egy arannyal jutalmazta meg a tisztiszolgá katonai megbízhatóságát.

— **(Koleragyanus megbetegedés.)** Táv irati értesítést küldtek tegnap a szegzárdi főszozga bírónak Báltaszékről, hogy ott Müller Antal földműves koleragyanus tünetek között megbetegedett. A főszozgabíró — mint szegzárdi tudósítónk írja — Dr. Ragits Imre dr. járási orvosral rögtön a helyszínére utazott s az orvos a beteget megvizsgálva, konstataálta, hogy az eset valószínűleg kolera. A beteg ürülékéből vizsgálat végett felküldtek Budapestre a baktériológiai intézetbe.

— **(Olcso vásárlás.)** Vannak bizony emberek, kik gyakran nagyon is olcsón vásárolnak; összevesznek mindenfélét, de mikor a fizetésre kerül a sor, azt mondják, majd „hozom“! Sirva-riva szaladt ma délután egy cserkúti menyecske a Megye utcán lefelé, mindenkinek elpanaszolva, hogy itt megitt megvették minden „arúdját“, de nem akarják megfizetni. A rendőrséghez utasították, hol valószínűleg utbaigazítást nyert. Mire a falusi népektől is „aufschreiben“ re vesznek ma napság.

— **(Norvég költő Pécsen.)** Björn stjerne Björnson a világhírű norvég költő a jövő hó folyamán Zágrábba utazik, hol régi barátjának, Dr. Krsnjavi osztálytanácsosnak lesz a vendége. Bécsben tölt néhány napot, majd Pozsony, Budapest és Pécs lesznek azon helyek, hol némi ideig tartózkodni fog. Zágrábban néhány hétig marad s ott fejezi be legújabb művét, melyen már évek óta dolgozik.

— **(Veszekedő testvérek.)** Kinos testvér harenak volt színhelye ma déiben a virág-utca. Két férfi tagja a Takács családnak, 18-20 éves fiúk, mióta az eszközök birják, folyton civódtak, becsmedelték, sőt nem ritkán tettelez is bántalmazták egymást. Ma délután oly annyira feldühödtek, hogy hosszas perlekedés után kést rántottak, s veszélyes sebeket ejtettek egymás testen. A körülállók csak hamar rendőrért szaladtak, s a rendőrség oltalma alá vette a közbiztonságra is veszélyessé válható két testvért.

— **(Zsolna lángokban.)** Tegnap éjszaka retentő tüzvész dühöngött Zsolnán. Az egész vásártér, az összes épületekkel együtt porrá égett s a tűzoltóság képtelen volt az elemmentáris erővel harapódzó tüzvész ellen védekezni. Sok család van hajlék nélkül s a kár százazrekre rug.

— **(Sikkasztó gróf csemete.)** A 18 éves Gróf Rád ay András, a nagyevű család egyik elzülött ifju tagja, sikkasztás vétsége miatt állott tegnap helyt a budapesti törvényszék előtt. Eltulajdonította Dr. Füzesséry Géza takarékpénztári könyvecskéjét s a kivett 125 forintot rozsz társaságban egy éjjel elmulatta. Bár a károsult fél elállott panaszától, a kir. ügyész fentartotta a vádat és az ifju gróf egy napi fogházra ítéltetett.

— **(Összezuzott cserépedények.)** Grégán Jánosné ma délelőtt szokása szerint a Széchenyi téren árulgatta a mázos cserépedényeket, mikor két suhanc összeverekedett s egymást taszigálva az edényekre zuhantak. Vagy 20 drb. tál és korsó teljesen összezuzódott s a szegény asszony sirva zedegte össze a cserepeket. A gazfickók meg akartak ugrani, de az egyiket sikerült egy helybeli szabó fiának személyében megcsipni.

— **(Alkuvó tolvaj.)** Kedélyes levelet kapott a rendőrség tegnap Bondár István ácslegénytől, akit lopás miatt már három napja keres. Az írása így szól:

T. Rendőrkapitány ur hivatal tisztelt hely Ben

Engem ugyan hiába is keresnek ugy bizony mert Nem azért vótam én is Pesten rendőr, hogy minden mihasznától elcsipessem magam, hanem szolok egyet kettő lehet belőle. Ha az eveszett tárgyakér „ilójutalomba“ részesülnék, visszadnám bücsülettel, mivelhogy gazember nem áll hogy leni óhajtok Bondár Pista s. k.

— **(Gyujtogatás.)** Szaván e hét elején a falu végén levő Reisz Ferencz-féle szérús kertben mintegy 2000 kévéből álló zab-asztag és a mellette lévő s Dékány József tulajdonát képező 1400 kévéből álló buza-asztag elégett. A tűz gyujtogatásból eredt és miután semmi sem volt biztosítva, a kár óriási. Szerencse, hogy széleses idő volt, így lehetségessé vált a néhány öl távolságban lévő még egy buza-asztagot megmenteni. Vizsgálat folyik, s a csendőrség többeket kihallgatott, de a tettest mindez ideig nem sikerült kipuhatolni.

— **(Betyár stikli.)** Novics Mór izr. kántor és családja — mint mohácsi levelezőnk írja — kedden este csendesesen társalogva egymással az utcán ültek. Egyszerre oda rohant egy duhajkodó 20 évesnek látzó suhanc és Novics idősebb leányát megijesztvén, egy ablaktáblát beütött. Novics a suhancet meg akarta fogni, de ez oldalzsebéből egy élesre fent kést rántott ki és Novicsba akarta mártani. Szerencsére azonban Novics neje férjét idejekorán elrántotta. A betyár ekkor futásnak eredt. És ez fél 8 órakor történt.

— **(László főherceg Mohácson.)** Jozsef főherceg másodszülett fia, a fiatal László főherceg tegnap délelőtt 9 órakor Mohácsot érintve, az Albrecht gőzösön tanulmányutjára Orsovára utazott. Míg a gőzös háromnegyed óráig szemet vett be, addig a főherceg a kapitányi hidról a szentelepet szemlélte, s a szénszállítás részleteiről a hajó másodkapitánya által adatott magának felvilágosítást. László főherceg igen érdeklődött a Cselepaták és II. Lajos király kőszobrá iránt; sajnálatát fejezte ki, hogy ezeket az idő rövidsége miatt nem tekintheti meg. A hajó, mely az uralkodóház jelvényével volt ellátva, háromnegyed 10 órakor indult Mohácsról további utjára.

— **(Legyilkolt katonák.)** Pilis-Csabán, a hol tudvalevőleg a többi közt a pécsi 52 ik ezred is állomásozik, Nagyboldogasszony napján véres korecsmái verekedés volt katonák és parasztek között. Vagy 40 katoná táncközben szóváltásba keveredett egy csapat parasztleánygyenyel. A szóváltásból csunya verekedés támadt. A katonák szuronyokkal, a parasztek pedig késekkel és botokkal küzdöttek és csak akkor hagytak a verekedést félbe, mikor látták, hogy három katoná halálosan megsebesítve a földön fekszik. A svábok, kik sokkal nagyobb számmal voltak, mert husz katoná megszökött, az asszonyokat és a gyermekeket tertották maguk elé, így támadták meg a katonákat. Agyonverték Kiss Janost, Kaszabi Sándort, Stern Zsigmondot, Kalocsai őrmestert mellkasán szurták meg, míg többen közülük kisebb nagyobb sérülést szenvedtek, kiket most a 16-os számú kórházban ápolnak. Szerencse, hogy a csendőrség nemsokára közbelépett, mert másképp még több áldozat lett volna. A hadbíróság másnap fölvetette a tényállást, míg az agyonvert katonákat Pilis Csabán eltemették. A verekedésben résztvett katonáknak semmi bantódásuk nem lett, a megszökötteket azonban, a kik közt néhány altiszt is volt, gyávaságuk miatt — mint hírlék — Corte ezredes a hadgyakorlatok után hadbíróság elé állítja.

— **(Mebokrosodott lovak.)** Tegnap este felé erősen vágtatva hajtott végig a Szigeti országúton Krem János fuvaros ember, mikor egyszerre lovai valamitől megijedve, mebokrosodtak, s lóhalálba futni kezdtek, riadalmat okozva a járó-kelők között. A Lakits-kaszárnya körül sikerült néhány munkásembernek feltartóztatni a lovakat, s megnyugtanni a halálos félelem közt levő Krem Jánost.

— **(Veszélyes esés.)** A szent-lőrinczi országúton történt, hogy egy Sopronból jövő biciklista, ki Pécs városán keresztül Eszékre igyekezett, a gyors menés következtében megszédült, s hanyat-homlok az országutat szegélyző árokba bukott, oly szerencsétlenül, hogy alettségba esett. Jó félóra mulva arra menő falusi atyafiak térítették magához a szerencsétlenül járt fiatalembert, ki azután néhány órai pihenés után folytatta utját.

TÁVIRATOK.

— **A német császár őrizet alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Cumberlandből érkező hírek szerint az ottani rendőrséghez figyelmeztetés érkezett, hogy a német császár ott időzését a német szocialisták arra akarják felhasználni, hogy ellene merényletet kövessenek el. A rendőrség tehát a császár ott tartózkodása alatt megtett minden óvintézkedést; hálósobájába ablakai alá éjjel őrköt állított és a kastély egész környékét felügyelet alatt tartotta. A merénylőknek nem is mutatkozott semmi nyoma.

— **Tanító bünvádi eljárás alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rákospatolai tanítót a pestvidéki királyi ügyészség, a sok számú feljelentés alapján, bünvádi eljárás alá vette.

— **Badeni gróf tervei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy lengyel lap jelenti, hogy Badeni gróf azon lesz, hogy parlamentáris többségre támaszkodjék. Ha ez nem sikerülne, ugy feloszlatta a képviselőházat. Ha ez se vezet célra, akkor visszatér helytartói állására, melyet éppen ez okból csak ideiglenesen töltenek be.

— **Osztrák tanítók Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi tanítók legközelebb Budapestre rándulnak, a hol nagy ünneppel készülnek őket fogadni. Érdekes ennél fogva, mi mindent írják össze-vissza a jó bécsiek uti programjukba. Elhatároztuk — írják — hogy szeretett hazánkban, Ausztriának egyik főtartományát, Magyarországot meglátogatjuk, ugy szintén a Bécs után hazánkban a legnagyobb várost, Budapestet. A napokban a fővárosban járt egy bécsi tanító, a ki ma-

gyar kollégája kérdésére elmondta, hogy a negyedik osztályban tanítják Ausztria első felét, az ötödikben a második felét, Magyarországot. A magyar tanító kérdezte, hogy vajjon nem tudják-e önök, hogy mi külön állam vagyunk? A bécsi sógor meglepetve felelte: Bocsásson meg, de hát honnan tudjuk? Mi ugy tanítunk, a hogyan tan-könyveink rendelik.

— **Anglia új főügyésze.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy Finlay szabadelvű unionista Angolország fő-ügyészevé lett kinevezve.

— **Nemzetközi bíróság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Times“ mai számában közölt limai jelentés szerint a Bolivia és Peru közt felmerült vitás kérdésben választott bíróság fog dönteni.

— **Milán Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sándor szerb király atyjával, Milánnal Párisba érkezett. A pályaudvaron egy ember csomagot dobott eléjük. Elfogták. Szerb cipésznek mondta magát, a ki csak kérvényt dobott. Eleresztették.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1895. évi augusztus 24. napján tartott betivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza 5.60—5.70; kétszeres 4.60—4.70; rozsa 4.50—4.60 árpa 5.40—5.50; zab 5.40—5.60; búkköny — — — kukorica 6.40—6.60; szén 1.00—2. — ; szalma 1. —.

(Kinnant: erős, mintegy 30) gabona-kocsi volt a piacon.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Helyre igazítás.

A Horváth-telepen, vitéz-utca 7. sz. házban az

emeleti rész bérbeadó,

mely áll 4 nagy szoba, 1 nagy szalon, konyha és mellékhelyiségekből. Értekezhetni nem Gaál Ferencsnél, hanem Horváth Ignác urnál a helyszinén.

Hirdetmény.

A szt.-lőrinczi nagyvendéglő

a hozzá tartozó

réttel, közvágóhiddal, és pálinkaházzal

f. é. szeptember hó 10-én d. e. 10 órakor

a nagyvendéglő termében

nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1896. január 1-től számítható három évre bérbeadni fog.

A feltételek tek. **Benkő Gyula** ügyvéd urnál **Szent-Lőrincsen** betekintheők.

Visszavonhatatlanul utolsó 2 előadás.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.
Pécsett felállítva a busa-téren.
Ma vasárnap, 1895. augusztus 25-én

2 nagy ünnepélyes előadás

d. u. 4 órakor lezártított helyárrakkal
gyermekelőadás,
500 darab ajándék-kisorsolással.

Zártszék 20 kr, I. hely 15 kr, II. hely 10 kr, karzat 6 kr. A felnőtt kíséreknek: Zártszék 60 kr, I. hely 40 kr, II. hely 25 kr., karzat 15 kr. A kisorsolás végén BEBÉ, egy idomított kecske fog a gyermekek között mint emlékjárandék kisorsolatni.

A fent jelzett sorsoláshoz csakis gyermekek tarthatnak igényt.

Este 8 órakor III. nagy díj-
verseny-sportbirkózás lovon

EGY HELYBELI jól ismert uri ember, kiszolgált huszár, fog CORRADINI igazgatóval a kitűzött 200 frt díjért mérkőzni.

Záradszékul ma utoljára:

Párisi élet.

Vagy

Circus viz alatt.

Holnap hétfőn

b u c s u - e l ő a d á s .

Helyárrak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr, — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

Hirdetmény.

Cserkut község előjárósága közhírré teszi, hogy a községben lévő

kocsmát, italmérést és hús-
vágási jogot,

f. évi szeptember hó 15-én d. e. 10 órakor a h. birói lakban nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1896. január 1-től három egymás után következő évre bérbeadja. A feltételek a biró házában be-
tekinthetők.

Kulin János h. biró.
Vörös János esküdt.

Hirdetések jutányos áron
vétetnek föl kiadóhiva-
talunkban.

Bérbeadandó

a volt „Horváth-telepen“ lévő

ház, istálló és pajta

olcsó áron folyó évi november 1-től.

Bővebb tudósítás a bérlet területén Gaál
Ferencz főbérletnél kapható.

811.

Eln. 1895. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ítélőtábla elnöke közhírré teszi, hogy a pécsi kir. ítélőtábla, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság helyiségeinek fűtéséhez 1896. évben szükséges

905 m³ hasogatott kemény tűzifa

szállításának biztosítása végett az árlejtést 1895. évi szeptember hó 16-án délelőtt 11 órakor fogja a kir. ítélőtábla elnöki irodájában (Pécs, Széchenyi-tér 14. sz. I. em. 15. ajtó) megtartatni, melyre a vállalkozni kívánókat azzal hívja meg, hogy a megállapított árlejtési feltételeket az elnöki irodában megtekinthetik.

Pécsett, 1895. augusztus 12.

Blaskovich István

elnök.

19915 sz.
tk. 1895.

Hirdetmény.

Ellend községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadtván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1896. évi február hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1896. évi február hó 25-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1896. évi február hó 25-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécs, 1895. évi augusztus hó 5.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki biró.

Eladó szőlő.

Egy a Makáraljában fekvő — házhelyekül kitünően alkalmas — az altalajban nagymennyiségű éles homokkal biró, nagyrészen amerikai ojtványnyal már beültetett és termő állapotban lévő 4500 □ölnyi szőlőtelep présházzal együtt szabad kézből eladó.

Bővebbet Hegedüs Imre tulajdonosnál Szepesi-utca 10.